

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

XI. Indignum est & ab Ecclesiæ Romanæ Consuetudine alienum; ut pro
Spiritualibus facere quis Homagium compellatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62649)

rum curæ commissi fideles vel diabolus
caterique animarum seductores intelli-
gantur. Unde

2. Ad verba propria redactæ Regula
fensus est, *Pralatus & quibus curatus, fi-
delibus subditis, ab Orthodoxa fidei veri-
tate in errores, à via virtutis & semita
salutis in viciorū ac perditionis avia,
seductorū fraude, abductis & eternū
perirentibus, quò minus interitus ipsi im-
puretur, non excusat prætextu ignoran-
tie, sive quòd illo in salutis dīcrimine
versari, nesciverit: Nisi eorum gesserit
curam & labantes confirmandi atque ea-
rigendi studiò in vitam morēsque diligen-
ti investigatione inquisiverit. Ratio est;
quia hæc omittentis ignorantia culpabilis
& crassa est; cùm si ejus, cuius noti-
tiā habere ex officio debebat & facile
poterat: cuiusmodi ignorantia scientiæ
comparatur, c. fin. de Constitut. in 6.
cùm ea, quæ ex officio indagare quis te-
netur, scire & scire debere facilèque pos-
se, paria reputentur, can. fin. dīct. 37.
c. fin. §. Si quis, de Clandest. despōns. & l.
*Julianus 19. ff. ad SC. Maced.**

3. Vigilare ergo Prælatum & quem-
vis animarum pastorem, & non sibi tan-
tum, sed universo gregi attendere, oportet;
ne, si ipsius oves in errores, in sce-
lera & interitum ruant, miserè pereun-
tium animas de manibus ipsius Deus re-
quirat. Continuè sonet in auribus ejus
Divina vox, *Ego vigilans, confirma ce-
tera, que moritura, erant, Apocalyp.*
*cap. 2. v. 3. Non vidi, Ignoravi, pu-
denda excusat est ejus, cui, ut videat
& custodiat, ut dirigat corrigatque, ut
errantes in viam Iustitiae reducat & ad sa-
lutis portum perducat, ex officio incum-
bit: sicut incumbit Pastori animarum,
cujus tot, tantaèque obligationes sunt; ut,
qui sine pastoralis obligatione earum par-
tem tertiam rite implieret, Sanctis merea-*

tur connumerari; cùm tamen animarum
pastor, unâ non impletâ, gehennæ reus
fiat. Avilæ hæc, magni quondam spi-
ritualis vita Magistri sententia est, non
aliena à mente S. Joan. Chryſostomi in
Acta Apostol. non veriti dicere, non mul-
tos Episcopos salvari; quid difficillimum
sit, tot animarum sibi concreditarum red-
dere rationem.

REGULA XI.

*Indignum est & ab Ecclesia Ro-
mana Consuetudine alienum, ut pro
Spiritualibus facere quis Homae-
gium compellatur.*

S U M M A R I U M.

1. *Regula difficultas.*
2. *Homagium latè & strictè sumi po-
test.*
3. *Regula de strictè sumpto procedit.*

Pugnare cum hac Regula videtur I.,
decisio c. *Gravem 15. de Excess.*
Pral. quā, dum Homagio datæ
fidei violatio in clericō benefici-
to punitur, ejus præstatio non obscurè
approbari videtur. At videtur tantum:
non re ipsa pugnat; cùm inter Homagia
discrimen intercedat: aliisque sensu c. cit.
ab Honorio III. aliò præsentī Regula à
Lucio III. accipiuntur.

Homagii enim nomen bifarium: & 2.
aliquando quidem latè sumitur pro jura-
mento Fidelitatis & Obedientiæ, à cle-
ricis post dignitatis vel beneficii Ecclesi-
sticæ receptionem præstari solitè Episco-
pis, quibus tanquam propriis Prælatis, su-
perioribus ac patribus spiritualibus fide-
litas, obedientia & reverentia specialiter
debetur pro cura & sollicitudine Pastro-
rali, c.

rali, c. Nullus §. de Jurejurando, & violata vindicatur c. Gravem cit. Aliquando verò strictè: quô modō sumptu Homagii nomine venit juramentum, quô alicui tanquam territorii domino spondetur subiectio; ut, qui jurat, ei, cui jurat, tanquam vasallus & quasi homo ipsius obligetur ad certas operas & obsequia temporalia; Homagium enim sic dicitur quasi hominis ligium sit; cum eum ligeret & obligaret illi, cui præstatur, Glossa in Clement. 2. de Re judic. ubi Panormit. n. 6. Speculat. Tit. de Feudis. §. 2. n. 4. & Suarez Lib. 1. de Juramento. cap. 13. n. 34. 3.

Planus nunc & c. Gravem cit. decisioni minimè contrarius Regulae sensus est, A clericio pro beneficio, istius collatione, nominatione presentatione exigi homagium propriè dictum; itaque beneficium ejusque collatio &c. commodò & obligatione temporali compensari non potest; quid utique indignum, à Romane Ecclesia conjectudine & sacrarum rerum conditione alienum ac Simoniacum sit, pro spirituali etive annexo, ut beneficium Ecclesiasticum de eoque provisio sunt, temporale sive munus ab obsequio, cuius rationem ea obligatio habet, exhiberi. Quæ ratio cum hujusmodi Homagium à collatoribus ac patronis, tam Ecclesiasticis quam Secularibus, exigi non posse, evincat, meritò, sicut his, c. Cum essent 12. sic illis præstitum, c. Ex diligenti 17. de Simonia reprobatur: quamvis Praælatis jurisdictionem in certi territorii clerorum ac populum obtinentibus à clericis beneficia recipientibus præstari valeat Homagium minus propriè dictum, quod illis reverentia, obedientia, & fidelitas, iuramento mediante, promittatur, c. Gravem cit. c. Nullus §. de Jurejurando.

Neque huic Regulae sensui & cum c. Gravem cit. conciliacioni adveratur: quod in sua consecratione Episcopi Papæ

inter cetera jurati promittant, se legatos Apostolicos honorificè tractaturos, & in suis necessitatibus adjuturos, c. Ego N. 4. de Jurejurando: que temporalium exhibitione implentur; quia, cum ad hæc legatis Papæ exhibenda Ecclesiarum Praælati Jure obligati sint, ea solùm Episcopi promittunt, quæ aliunde debita & Jure insunt: ea autem, quæ sic insunt, in juramento exprimi à recipiente spirituallia sine labore Simonia posunt, c. Significasti 4. de Elef. ubi Glossa V. Conditio ne, Barbolæ n. 2. & alii relati supra Tit. 3. n. 27.

ARTICULUS III.

De Regulis Juris Libri Decretalium VI.

REGULA I.

Beneficium Ecclesiasticum non potest licetè sine Canonica Institu tione obtineri,

S U M M A R I U M .

1. Quid beneficij Ecclesiastici?
2. Quid Institutionis,
3. Et Canonicæ nomine intelligatur.
4. Sensus Regule, bujuamodi institutio nem exigentis,
5. Et alios beneficia acquirendi modos,
6. Atque ipsam etiam præscriptionem excludentis.
7. Verius clericio ista.
8. Et communis error circa institu tem suffragatur.

B Enficium Ecclesiasticum hic sumitur propriè pro Perpetuo jure percipiendi fructus seu redditus temporales, ratione officii spiritua-

I.